

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 16 stycznia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil de prud'hommes de Beauvais — Francja) — Olivier Polier przeciwko Najar EURL

(Sprawa C-361/07) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Konwencja nr 158 Międzynarodowej Organizacji Pracy — Europejska Karta Socjalna — Rozwiązanie stosunku pracy bez podania powodu — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2008/C 79/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil de prud'hommes de Beauvais

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Olivier Polier

Strona pozwana: Najar EURL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil de prud'hommes de Beauvais (Francja) — Wykładnia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (art. 30 i 33), Europejskiej karty społecznej (art. 24 i 27) oraz konwencji nr 158 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy — Rozwiązanie, z inicjatywy pracodawcy, stosunku pracy z pracownikiem bez podania powodu — Ważność uregulowania krajowego w świetle wymienionych norm

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest w oczywisty sposób niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania przedłożone przez Conseil de prud'hommes de Beauvais postanowieniem z dnia 9 lipca 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 16 maja 2007 r. w sprawie T-491/04 Merant GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), interwenient: Focus Magazin Verlag GmbH, wniesione w dniu 25 czerwca 2007 r. przez Focus Magazin Verlag GmbH

(Sprawa C-344/07 P)

(2008/C 79/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Focus Magazin Verlag GmbH (przedstawiciele: adwokaci M. Herrmann i B. Müller)

Inni uczestnicy postępowania:

1. Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)
2. Merant GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 16 maja 2007 r. w sprawie T-491/04 i oddalenie skargi.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zaskarżony wyrok opiera się na błędnej wykładni art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾ i co za tym idzie w istotny sposób narusza prawa interwenienta/wnoszącego odwołanie.
2. Naruszenie wynika z nieprawidłowej i skrótowej oceny zaistniałego stanu faktycznego oraz z rozszerzenia wykładni pojęcia „prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd” w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.
3. Dokonane przez Sąd określenie semantycznej treści oznaczenia „MICRO FOCUS” jako „małego fokusa” nie jest zgodne z ogólnymi zasadami oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. To semantyczne znaczenie można przypisać temu oznaczeniu tylko przy nieprawidłowym zastosowaniu zasad gramatycznych języka niemieckiego. Ze względu na taką interpretację oznaczenia „MICRO FOCUS” Sąd doszedł do niewłaściwego wniosku, zgodnie z którym zgłoszonemu do rejestracji oznaczeniu „FOCUS” należy przeciwstawić jedynie element „Focus” złożonego słowno-graficznego znaku towarowego „MICRO FOCUS”. Na tej podstawie Sąd stwierdził, naruszając prawo, istnienie prawdopodobieństwa

wprowadzenia w błąd. Gdyby Sąd rozpoznał słowno-graficzny znak towarowy „MICRO FOCUS” postrzegany jako całość, dokonałby prawidłowej wykładni art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

(¹) Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 13 grudnia 2007 r. — Seda Küçükdeveci przeciwko Swedex GmbH & Co. KG

(Sprawa C-555/07)

(2008/C 79/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Seda Küçükdeveci.

Strona pozwana: Swedex GmbH & Co. KG.

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy krajowe uregulowanie ustawowe, zgodnie z którym okres wypowiedzenia obowiązujący pracodawcę ulega stopniowemu wydłużeniu stosownie do wydłużającego się okresu zatrudnienia pracownika, jednakże okresy zatrudnienia ukończone przez pracownika przed ukończeniem przez niego 25 roku życia nie są w tym przypadku uwzględniane, narusza wspólnotowy zakaz dyskryminacji ze względu na wiek, szczególnie wspólnotowe prawo pierwotne lub dyrektywę 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. (¹)?
- b) Czy uzasadnieniem dla obowiązku przestrzegania przez pracodawcę w stosunku do młodszych pracowników wyłącznie podstawowego okresu wypowiedzenia może być okoliczność, że uznaje się, iż pracodawca realizuje uznany interes przedsiębiorstwa polegający na elastyczności jego składu osobowego, który to interes naruszają dłuższe okresy wypowiedzenia, oraz iż młodszymi pracownikom nie przyznaje się (wywodzonej — w stosunku do starszych pracowników — z dłuższych okresów wypowiedzenia) ochrony istnienia stosunku zatrudnienia i ochrony swobody decyzyjnej pracownika w kwestiach związanych ze stosunkiem zatrudnienia, ponieważ, dla przykładu, w związku z ich wiekiem lub mniejszymi obciążeniami o charakterze socjalnym, rodzinnym i prywatnym od młodszych pracowników można oczekiwać większej zawodowej i osobistej elastyczności oraz mobilności?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. a) i odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lit. b):

Czy w przypadku sporu między podmiotami prawa prywatnego sąd państwa członkowskiego jest zobowiązany do niezastosowania uregulowania ustawowego wyraźnie niezgodnego w prawem wspólnotowym, czy też należy uwzględnić zaufanie, jakie adresaci norm pokładają w zastosowaniu obowiązujących ustaw krajowych w ten sposób, że skutek w postaci niezastosowania przepisu następuje dopiero po wydaniu przez Trybunał Sprawiedliwości orzeczenia w przedmiocie spornego lub zasadniczo podobnego uregulowania?

(¹) Dz.U. L 303, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-564/07)

(2008/C 79/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i H. Krämer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że
- wymagając, aby wszyscy rzecznicy patentowi, mający legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy pragną tymczasowo świadczyć usługi w Austrii, uprzednio wpisali się do specjalnego rejestru austriackiego, w zakresie, w jakim wpis ten jest uzależniony od wcześniejszego zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej,
 - poddając rzeczników patentowych, mających legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy pragną tymczasowo świadczyć usługi w Austrii, nadzorni dyscyplinarnemu austriackich organów również w odniesieniu do sankcji za inne zachowania aniżeli poważne naruszenie obowiązków zawodowych,
 - uzależniając każde świadczenie usługi przez rzeczników patentowych, mających legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, od wcześniejszego zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej,